ZCELA NEZÁVISLÉ

Číslo 3 • ročník II. • březen 2020

STŘÍBRNÉ BRNO

Toto číslo vyšlo v nákladu 10 000 ks

redakce@stribrnebrno.cz • telefon: 777 122 009 • www.stribrnebrno.cz

Silber Brünn

A TAK ŠŤASTNĚ TO ZAČALO...

čtěte na stranách 6 a 7

OČIMA ČTENÁŘE

Koncertní pěvkyně a profesorka zpěvu ANNA KRATOCHVÍLOVÁ, členka Janáčkovy a Bruselské opery.

„Se Stříbrným Brnem máme zlaté časy."

AIR cafe Since 1999

Na Zelňáku v muzeu

RUMY

KOKTEJLY

DEZERTY

Air Cafe

Rezervace: 773 610 319

LETOHRÁDEK sv. VOJTĚCH

PRVOREPUBLIKOVÝ HOTÝLEK 1912

NOBLESNÍ HOTÝLEK V PRVOREPUBLIKOVÉM DUCHU

• Zveme vás k prožití romantických nocí i dnů
• Vaše starosti přenechte našemu služebnictvu

Darujte jarní pobytový balíček – vítejte v ráji na zemi!

Letohrádek sv. Vojtěch • U Smrčků 334 • 394 64 Počátky
T: +420 561 034 834 T: +420 733 604 669 • E-mail: info@svatyvojtech.cz

www.svatyvojtech.cz

Kde jsou staré dobré časy...

Pokud jste viděli film Zlaté dno s Vlastou Burianem, mnozí jste stejně jako já s obdivem sledovali, jak se z malého papírnictví stává příjemný a oblíbený obchůdek s milou obsluhou. Nejinak je tomu i v oblasti drogistické. Zdá se, že tomuto způsobu prodeje již odzvonilo. Lidé nakupují v drogistických řetězcích podle cen v letácích, obklopeni studenou anonymitou. Už tomu není tak, že jdou ke svému drogistovi, kterému věří, jak po stránce obchodní, tak i lidské. Drogerie v Orlí ulici č. 7 však takovým útulným místem byla a chtěla by být i nadále. Celkové situaci ovšem nenahrává ani fakt, že vzhled celého domu se značně proměnil, bohužel ne k lepšímu. Nový portál porušil veškeré tradice jak prodejny, tak celé ulice Orlí. Při slunečním svitu nápis „DROGERIE" na fasádě zaniká a zákazníci svůj oblíbený obchod zmateně hledají. Mnohdy se stává, že stojí před domem a na pevnou linku volají: „Kde jste? Vy jste se přestěhovali?" Věřím, že je nás mnoho, kteří si raději než do drogistických řetězců zajdou tzv. po staru tam, kde čeká prodavač či prodavačka, kteří na nás mají čas a vždy ochotně poradí. A nebude chybět ani ten úsměv s přáním hezkého dne a se slovy „Přijďte zas." Přesně tak, jako to uměl Vlasta Burian, který si zákazníků dokázal opravdu vážit. Tuto devízu drogerie v Orlí ulici č. 7 bezesporu má. *Martin Cibulka*

Bývalí zaměstnanci drogerie v Orlí 7

Jediný redaktor

MARTIN CIBULKA

„Březen – Měsíc knihy i Stříbrného Brna."

SŮL MOUDROSTI

„Prej je krize – a zatím mají lidi všeho akorát dost!"

Vlasta Burian

Vydavatel: Martin Cibulka, Brno
Evidenční číslo přidělené min. kultury ČR: MK ČR E 23713
Náklad: 10 000 ks, měsíčník
Foto: archiv vydavatele, Brněnská encyklopedie, Česká televize, MZA, ČRo Brno, čtenáři

Anketa Stříbrného Brna

Jak to vidí...

Co se vám vybaví, když se řekne Leoš Janáček?

MARKÉTA JETELOVÁ
MODERÁTORKA A REDAKTORKA
„Bílé vlasy, malý vzrůst, lidová hudba, Její pastorkyňa, Staré Brno, spousta not a láska k ženám. To je Leoš Janáček mýma očima."

ZDENĚK KRÁL
HUDEBNÍ SKLADATEL A KLAVÍRISTA
„Když se řekne Leoš Janáček, vybaví se mi téma z opery Osud: Fátum, fátum… a s ním celý Janáčkův obtížný a přitom nesmírně plodný život."

ALEŠ SVOBODA
ZNALEC BRNĚNSKÉHO PODZEMÍ
„…hudba podobná abstraktním obrazům, vášeň, emoce, bílá hříva, Brno a socha před divadlem…"

ONDŘEJ BLAHO
MODERÁTOR DOBRÉHO RÁNA NA ČT 2 A PROGRAMOVÝ ŘEDITEL HITRÁDIA CITY BRNO
„Liška Bystrouška, můj milovaný folklor a mnoha Brňany nepříliš doceněný hudební génius."

BRNĚNSKÉ I NEBRNĚNSKÉ HŘÍCHY

Vybíral ale svou vinu popíral. Alibi na kritický večer mu potvrzovala matka a bratr. Při domovní prohlídce se ale u něj našlo přes 5000 korun. Identifikovat pachatele měla svědkyně, která tehdy v noci z 16. na 17 ledna 1926 viděla dvě osoby ve tmě. Bezpečně poznala Majdu, u Vybírala si nebyla jistá. Nakonec však rozhodl kovbojský klobouk, který popsala u jednoho z pachatelů. Právě takový měl totiž Vybíral při zatčení na hlavě. Zbývalo najít posledního pachatele. Kriminalisté podle spisů vytipovali Leopolda Pleskota. Třicetiletý Pleskot byl pětkrát trestaný za podobné zločiny jako Majda. Jeho alibi na kritickou noc mu ale potvrdila jeho milenka i další čtyři lidé z její domácnosti. Ve sklepě však u něj našli 7000 korun, tj. prakticky přesně třetinu lupu. Majda popíral, že by se s Pleskotem znal, i když později přiznal, že kasu s Vybíralem vybílili. Bosý byl prý Vybíral, aby v bytě pod záložnou nebylo slyšet jeho kroky. Stejnou verzi podal poté i Vybíral. Proč ho ale tehdy oba kryli, se už zřejmě nikdy nedozvíme. Soud proběhl 6. května 1926 v Brně. Vyslechnuty byly desítky dalších svědků. Porota rozhodla, že František Vybíral a Jan Majda jsou vinni. Vybíral dostal dva a půl roku těžkého žaláře a Majda dva roky, protože bylo přihlédnuto k jeho úplnému doznání. Leopold Pleskot byl pro nedostatek důkazů osvobozen. Majda s Pleskotem se za několik let oženili a dle dochovaných záznamů zřejmě vedli řádný život. František Vybíral však v majetkové trestné činnosti pokračoval i ve 30. letech a zemřel v Brně v roce 1949.

Příště – Výbuch v hotelu

FOTOGRAFIE Z PAMÁTNÍKU

Tento milý domek stával na rohu ulic Leitnerova (tehdy Schulgasse) Anenská (tehdy Annagrund). V roce 1896 stál fotograf na protějším rohu a za zády měl schody, které vedou směrem k Pekařské. Za domkem je dnes areál Fakultní nemocnice u sv. Anny a na místě domku stojí nehezká oprýskaná čtyřpodlažní budova.

INDICKÁ RESTAURACE
Light Of India
Adresa: Štefánikova 35, Brno • tel: 724 323 211 • www.lightofindia.cz
Jaro s vůní indické kuchyně.
Ochutnejte exotiku...
DENNÍ MENU • ROZVOZ JÍDEL • DÁRKOVÉ POUKAZY
OTEVŘENO KAŽDÝ DEN
TĚŠÍME SE NA VÁS!

Klobouky Dantes
Slaví s námi celý svět, jsme tu pro vás 15 let!
15 let = sleva 15%!
Adresa: Náměstí Svobody v pasáži Omega, Brno
Otevřeno: pondělí až pátek 9–19 hodin, sobota 9–14 hodin
Sledujte nás na
www.kloboukovyklub.cz

CUKRÁŘSTVÍ
MARTINÁK
Nejlepší zákusky a dorty
Veveří 14, Brno
tel.: 541 211 372
Libušina třída 19
Brno-Kohoutovice
tel. 601 522 397

Barevná minulost PASÁŽE ALFA

Prof. arch. Ing. Bohuslav Fuchs, DrSc.

Kdo byl autorem vybavení interiéru kavárny Alfa, která kromě posezení u kávy nabízela také povyražení u kulečníku nebo šachu v části sloužící jako herna, nelze s jistotou říci dodnes. Nabízí se však několik možností. Mohl být navržen přímo Bohuslavem Fuchsem nebo Karlem Bezroukem z Hrdinovy projekční kanceláře, ve vzpomínkách teoretika architektury Felixe Haase se objevuje jméno brněnského architekta Norberta Trollera. Jisté však je, že podle dochovaných návrhů v Moravském zemském archivu měl být otevřený prostor kavárny s různými výškovými úrovněmi původně rozdělen příčkami na oddělené funkční zóny kulečníkového sálu, šachové herny, salonku a klubovny. Od roku 1933 provozoval kavárnu Alfa brněnský kavárník Vladimír Borkovec. *Pokračování příště*

alfa PASSAGE
www.alfapassage.cz

MARTINOVY ÚLOVKY

Medový František

Pamětní deska v Lidické 69

Františka Xavera Živanského (1817–1873) získal pro včelařství první brněnský zahradník Antonín Šebánek (1818–1870). Živanský tehdy bydlel v Lidické (tehdy Neugasse) 69. Po jeho zvolení do výboru včelařského odboru Hospodářské společnosti, se stal vůdčí osobností včelařského ruchu na Moravě a v roce 1864 se stal starostou odboru. Provedl velkou reorganizaci, zavedl veřejně přístupné včelařské kurzy. Na dvoře svého domu v dnešní Lidické 69 zřídil stolařskou dílnu na výrobu úlů a včelařských potřeb. V roce 1865 v Brně zorganizoval sjezd rakouských a německých včelařů. Pro včelaře nejen u nás, ale na celém světě, byl sjezd důležitý proto, že na něm předvedl člen včelařského odboru František Hruschka (1819–1888) medomet vlastní konstrukce, kdy k získání medu z plástů poprvé v historii včelařství použil odstředivé síly. Vynález měl spolu s ostatními novinkami té doby významný vliv na rozvoj nejen našeho, ale i světového včelařství. Poté Živanský založil včelařský časopis Včela brněnská, později Včela moravská, jehož první číslo vyšlo 30. března 1867. V roce 1868 měl včelařský odbor již 1250 členů! Výrobky zhotovené ve stolařském provozu spolek rozděloval mezi členy zdarma nebo je prodával za režijní cenu. Ve spolkové dílně, na jejíž provoz Živanský sám dohlížel, bylo od založení v roce 1864 do konce roku 1873, kdy Živanský zemřel, vyrobeno na 2110 kusů úlů, tzv. „Spolkových moravských stojanů." Pohřeb Františka Xavera Živanského se konal za velké účasti veřejnosti a také starosty města Brna Christiana d´Elverta 23. 10. 1873 na hřbitově při dnešní Kounicově ulici. Po zřízení Ústředního hřbitova, byly jeho ostatky převezeny tam. Víte, že blízkým přítelem Živanského byl mj. Gregor Mendel (1822–1884)? Úzkou spolupráci s ním navázal právě při šlechtění včel.

TENKRÁT A DNES

Hostinec U Modrého lva byl ve svých počátcích honosným podnikem s přepychovými pokoji a stájemi pro koně. Budova se středověkými základy byla po 30leté válce přestavěna v barokním stylu. K hostinci patřila i zahrada s ovocným sadem s venkovním posezením. Vše zaniklo v roce 1934.

VČEREJŠEK DNES

23. března 1939 byl starosta města Brna Prof. Ing. Dr. techn. Rudolf Spazier (1887–1963) předvolán na Gestapo, protože v den německého obsazení Československa odmítl brněnským Němcům vydat radnici. Byl vystaven značnému nátlaku a podroben výslechu. Poté byl propuštěn s příkazem, aby nezasahoval do správy města a byl mu zakázán vstup do budovy radnice. Byl vězněn na Špilberku, v Dachau a Buchenwaldu, kde se dočkal osvobození v roce 1945.

ÚTULNÁ VINOTÉKA
U TEREZKY

• Nabízíme sudová a lahvová vína od moravských vinařů.
• Milá šenkýřka Terezka se na vás těší!

Nežli bude jaro venku, pojďme si dát vína sklenku.

Grohova 17, Brno • Otevřeno každý den
Najdete nás na facebooku: facebook.cz/prodejvinasdegustaci

Kleiner www.levnesporaky.cz

PRODEJ NÁHRADNÍCH DÍLŮ
na spotřebiče: Mora, Gorenje, Karma, Electrolux, Mora-Top, Kvart-cz...

SERVIS DOMÁCÍCH SPOTŘEBIČŮ
značek: Mora, Electrolux, Gorenje, Karma, Kvart-cz, Mora-Top

Provádíme servis, sporáků, pečicích trub, varných desek plynových i elektrických, praček, myček, průtokových ohřívačů vody, plynových topidel.

provozovna:
Kleiner Brno, spol. s r.o.
Košinova 10, Brno Kr. Pole
tel: 549 210 297–8

Otevírací hodiny:
Po–Pá 8.00–16.00 hod.
www.levnesporaky.cz

I DOMY PROMLOUVAJÍ...

Vladimír Menšík

V tomto domě bydlel až do svého odchodu do Prahy Vladimír Menšík (1929 – 1988). Narodil se v malém domku v Rybářské ulici v Ivančicích, zemřel v Brně ve Fakultní nemocnici u sv. Anny. Vladimírův prvorozený syn Petr s úsměvem vzpomínal na hospodu „U třech ku…“, která byla hned za rohem v Bratislavské. Topilo se v ní uhlím, hrály se karty, „hulilo“ se ostošest. Nejednou v ní se svým tátou strávil večer, na který jen tak nezapomene. Do domu na Ponávce, se Vladimír, jak to jen bylo možné, vracel za svými příbuznými. Byl výborný řidič, i když k pravidlům přistupoval poněkud ležérně. Jednou pozdě večer se vracel „domů“. Z Koliště odbočil vpravo do jednosměrné Bratislavské ulice. Tam tehdy sídlila VB a zrovna vyjížděli policajti. Nevěřícně kroutili hlavami a dávali Vladimírovi baterkou znamení, aby zastavil. On jen stáhl okýnko, trochu přibrzdil a volal na ně: *„A jak se tam mám, ty vole, dostat, když tam bydlím?!“* A jel dál. Policajti se začali smát a po chvíli odjeli také. Když se někdo Ládínka zeptal, jak přišel ke své vizáži, měl hned mnoho vysvětlení: Jeho prababička se prý zapomněla s jedním z elitních Napoleonových mameluků, když se vraceli z bitvy u Slavkova. Nebo: Naproti brněnskému nádraží měl pan Lamplota velký lahůdkářský obchod. Hlídal mu to tam fešný černoch. A tam chodila prababička tak dlouho nakupovat, až…

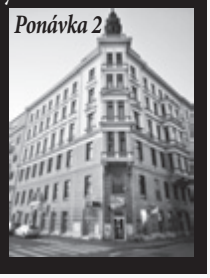
Ponávka 2

ZAPOMENUTÉ ULICE

Tato ulice vznikla v červenci roku 1844 a byla pojmenována Ober Zeil. Od roku 1854 nesla název Franz Josef Strasse a od března 1939 Franz Schubert Strasse. Po osvobození (1945) byla přejmenována na třídu Franze Schuberta. Svůj dnešní název nese od září 1946. Víte, o kterou ulici jde? Na fotografii je její začátek.

☎ Volejte Martinovi 777 122 009

Jan Ducháček alias Vlasta Burian
volejte 777 122 009
... reklamu do Stříbrného Brna? Ano, zařídím ...

• STŘÍBRNÝ ROZHOVOR •

MIROSLAV TÁBORSKÝ

Vynikající český herec, dabér a komik

Martin: Uvažoval jste o jiném povolání nežli herectví?

Miroslav: Myslím, že tak do 17 let jsem uvažoval o jiné profesi, jeden čas o medicíně, ale pak už jsem měl v hlavě jen divadlo.

Foto Divadlo Ungelt

Martin: Jaká role Vás nikdy nepotkala?

Miroslav: Těch rolí bylo hodně. Chtěl jsem hrát Hamleta i Cyrana. Potkalo mě ale tolik krásných rolí, že tím nijak nestrádám. Pokud jde o skladbu rolí v celé kariéře, mohu být jen spokojen.

Martin: Ke kterým hereckým osobnostem z dob tzv. stříbrného plátna vzhlížíte?

Miroslav: To by se ale těžko vybíralo. Staré filmy jsou pro mě inspirací a školou herectví. Nemám přímo velký idol, ale je radost pozorovat Vlastu Buriana, Hugo Haase, Jaroslava Marvana, Ladislava Peška, Jindřicha Plachtu a spoustu dalších.

Martin: Dáte-li si sklenku vína, jaké by mělo chuťově být?

Miroslav: Dávám přednost bílému a suchému vínu. A raději méně dobrého, než více horšího. Takže pěkně vyvážené, kulaté, hladké. A takových nabízí naši vinaři stále víc.

Martin: Které vlastnosti obdivujete na ženách?

Miroslav: Mám rád samozřejmě ženy krásné, ale také inteligentní, temperamentní a citlivé.

Martin: Které místo v Brně je Vám nejmilejší?

Miroslav: Rád si vyjdu na Špilberk a rozhlížím se po městě. Nějaký čas jsem strávil natáčením ve vile Tugendhat a to je také moc pěkné místo. A rád se projdu po Svobodáku a kolem Jakuba. Je to město, ale ne tak hektické a nacpané jako centrum Prahy. V Brně je, řekl bych, větší pohoda na ulicích.

Martin: Co vzkážete čtenářům Stříbrného Brna?

Miroslav: Ať je pro vás letošní rok dobrý a ať vám vydrží to, o čem jsem hovořil výše.

CO JSTE MOŽNÁ NEVĚDĚLI:

Miroslav Táborský se narodil v Praze, studoval v Hradci Králové. Díky svému nezaměnitelnému vzhledu a geniální mimice je často obsazován do záporných postav. Je obsazován nejen u nás, ale také v zahraničí. Je držitelem Goyovy ceny (španělská filmová cena), kterou získal v roce 1999. Na svém repertoáru má dnes tolik představení, že ostatní pracovní nabídky musí s velkou lítostí odmítat. Je příznivcem dobrého vína a jezdí velmi rád do Brna. Brněnské publikum považuje za jedno z nejlepších pro jeho moravskou vřelost.

Bezpečnostní služba přijme na své zakázky Brno a okolí osoby s částečným či plným invalidním důchodem nebo osoby se zdrav. omezením (ČID,PID,OZZ) na HPP, zkrácený nebo plný úvazek:

STRÁŽNÉ, VRÁTNÉ, OSTRAHU, RECEPČNÍ A PRACOVNÍKY ÚKLIDU

Mzda bude upřesněna při osobních pohovorech + motivační odměny

Volejte: **607 093 730**
Pište: personalnibrno@avesplus.cz
Nebo přijďte na osobní schůzku:
po-pá 8-16.30 h Brno-Židenice, Uzavřená 5

Zdenka Schulzová (1865 – 1938) měla ze svého učitele velký strach. Znala jej trochu z ústavu a slyšela od jeho žáků, že je velice přísný. Jeho zjev měl však pro Zdenku cosi temného. Leoš byl štíhlý, spíše menší postavy, bledý obličej silně kontrastoval s tvrdým kadeřavým plnovousem, hustými černými kučerami a velmi výraznýma hnědýma očima. Již tehdy se Zdence na něm neobyčejně líbila malá bílá ruka, která se stávala samostatnou oduševnělou bytostí, když se dotkla klaviatury. Janáček se však s nikým nemazlil. Vyžadoval jako samozřejmost, aby každý žák uměl bezvadně svůj úkol. Obzvlášť přísný, nebo dokonce zlý, ale nebyl. Přesto se to o něm tvrdilo.

A TAK ŠŤASTNĚ TO ZAČALO...

Zdenka Schulzová, dcera Emiliana Schulze, ředitele českého učitelského ústavu na Starém Brně a Anny Schulzové, roz. Galuškové, se 13. července 1881 v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně provdala za učitele hudby na českém učitelském ústavu Leoše Janáčka (1854–1928). Přítomni byli také ženichovi rodiče – Jiří a Amálie. Janáček bydlel v Měšťanské ulici č. 46, která tehdy zahrnovala dnešní Křížovou ulici a Prokopské náměstí, které se nacházelo kolem dnes neexistující Prokopské kaple. Nevěstě Zdence Schulzové tehdy bylo 15 let a 11 měsíců! Se svými rodiči bydlela rovněž v Měšťanské ulici, ale v čísle 54. Oddávajícím byl profesor František Ruprecht, kterému asistoval starobrněnský farář. Nevěsta ovšem potřebovala ke svému sňatku souhlas otce, jelikož byla nezletilá. Tehdy se zletilost nabývala až 24 rokem! Navzdory protestům nevěstiny matky byl obřad veden v češtině. Janáček se odmítal o německém obřadu vůbec bavit. Na svatbu se navíc dostavil ve slavnostní sokolské čamaře, což nevěstiny příbuzné značně vyděsilo. Starobrněnský kostel byl v to nádherné odpoledne přeplněn. Před pátou hodinou zastavily u vchodu do kostela fiakry, přivážející kolem 20 hostů. Z kruchty zněla spousta hudby, zpívali Janáčkovi žáci, kteří přijeli z prázdnin. Lidé si přišli na své. Takový krásný pár, byla radost na ty dva pohledět. Zdenka byla malinko vyšší než Leoš, štíhlá, pleť měla hladkou jako hedvábí. Měla lehkou chůzi, byla vyhlášenou tanečnicí. Leoš byl také jak ze škatulky. Svatební hostina byla v malém sále Besedního domu. Nevěsta měla růžové šaty, které dokonale ladily se světlou barvou jejích vlasů. Janáček štěstím jen zářil. O svatební hostině ovšem netančil, protože tančit neuměl. Šampaňské pil velmi výjimečně a střídmě, nicméně v pohodě setrval až do třetí hodiny ranní, kdy svatba skončila. Hned druhý den ráno přišli ti svěžejší svatební hosté popřát novomanželům na brněnské nádraží šťastnou svatební cestu. Cestou Leoš se Zdenkou rozebírali množství svatebních darů. První zastávka byla v Obříství, kde měl praxi Zdenčin dědeček, lékař Josef Schulz. Poté krátce pobyli u Leošovy sestry Josefy na Hukvaldech. Zajeli také za učitelem Pavlem Křížkovským do Olomouce. Páter Křížkovský tehdy obdivně Janáčkovi řekl: *„Já byl pokorným dělníkem hudby, Ty budeš jejím vynálezcem.“* Nejhezčím přivítáním obšťastnil novomanžele hudební skladatel Antonín Dvořák. Když za ním přijeli do Prahy, před nádražím už je slavný skladatel očekával ve fiakru. Jakmile se objevili, vykoukl a udiveně zvolal: *„Proboha, co jste si to vzal za děcko?“* Společně navštívili Národní divadlo. To, které za měsíc vyhořelo. Po návratu na Moravu svatební cesta novomanželům ještě nekončila. Vyrazili do Vnorov. Zdenka se tam oblékla do kroje a tetička jí uvázala červený šátek. V den, kdy měl ředitel učitelského ústavu svátek (Emilian se tehdy slavil 11. září), bývalo volno a nevyučovalo se. Na dveře školního bytu na břehu Svratky (dnes budova v Poříčí 5),

ve kterém před svatbou bydlela také Zdenka, uctivě klepali gratulanti a Emilian Schulz si se zadostiučiněním uvědomoval, že je v Brně vskutku oblíben. Bytem vesele drnčela němčina, když tu vstoupili dva gratulanti zvlášť milí. Zdenka se rozeběhla k otci jako malé děcko, také Leoš tchána obejmul. Když ho mamá Schulzová německy pozvala ke stolu, odpověděl Janáček neobyčejně tvrdě česky. A ve stejném tónu pokračoval. Otec se násilně usmíval, matka jen zvedala obočí. Zdenka míchala v rozpacích němčinu s češtinou. Vždy, když promluvila německy, Leoš se na ní zle podíval. Rozloučili se brzy, společnost byla poněkud rozladěna. Před domem Leoš Zdence povídá: *„To Ti povídám, že německy už tam vícekrát necekneš!“* V očích mladičké Zdenky se objevil první zákmit vzdoru. *„Žádné příbuzenské návštěvy. O tom nehodlám smlouvat. Mám těch šosáků po krk! A nesložím ruce v klín jako Tvůj otec.“* Po návratu domů, na Zdenčině stolku, spatřil Janáček německou knihu. Nerozpakoval se, otevřel okno a knihu vyhodil na ulici. Zdenka udeřila manžela oběma pěstičkami do prsou a rozplakala se. Zaražený Leoš Zdenku objal a odnesl ji na lůžko… Za chvíli prosil za odpuštění, vyběhl ven a knihu sebral. Janáčkova geniální, leč rozpolcená osobnost, se projevila. Tehdy ještě bydleli v Měšťanské ulici, kde se sedmnáctileté Zdence, 15. 8. 1882 (13 měsíců po svatbě) narodila dcera Olga. Za necelých 6 let (16. 5. 1888), to už bydleli na Klášterním náměstí (dnes Mendlovo nám.), se Zdence a Leošovi narodil toužebně vyhlížený syn Vladimír. Janáček tehdy uvítal Vladimíra s bouřlivým jásotem. Tmavooký chlapec se měl k světu a byl zdravý. Zato Olinka často stonala. Už v pěti letech ji trápil kloubový revmatismus. Vladimírek však rozjasnil domácnost jen dočasně. Zanedlouho dostal spálu, kterou tehdejší medicína dovedla léčit jen klidem na lůžku. Radostný synek, Janáčkova chlouba a naděje, zemřel v neděli 9. listopadu (1890) hodinu před polednem. Žal utápěl Janáček v práci. Milostpaní s Olinkou často chodila k jeho hrobečku, pán si nechal svou bolest pro sebe a nikdy doma o synkovi nemluvil. Kolem roku 1901 se začalo zhoršovat zdraví také dospívající Olince. Musela dokonce přestat chodit do školy. Od osudové spály, kterou prodělala s bratrem Vladimírem, jí zůstalo nemocné srdce. Pomalu se opět dostavil kloubový revmatismus, začaly selhávat ledviny a játra. Potíže se vracely, mizely a zase vracely v jakýchsi vlnách. Když se jí udělalo lépe, chodila tančit, recitovala a ráda jezdila na Hukvaldy. Mládenci se za modrookou blondýnkou jen otáčeli! Byla krásná po mamince. Každou známost jí však přísný táta zatrhl. V březnu 1902 měl Janáček rozepsané druhé dějství Jenůfy. Janáčkovi se práce dařila. Ke všemu však Olga dostala tyfus a smrt načuhovala Janáčkovi do partitury. Tehdy Janáček dokončil druhé dějství Jenůfy. Olze začaly otékat nohy a bylo jí stále hůř. Špatně dýchala a nemohla spát. Na podzim si Janáček Zdenku a Olinku přivezl z Hukvald do Brna. A hned se pustil do práce na třetím dějství Pastorkyně. Olinka chtěla jít s maminkou na odpolední procházku. Zamířili ke Starobrněnskému pivovaru a dále k Bauerově rampě (v těchto místech dnes začíná výstaviště). Sotva tam však došli, Olga už dál nemohla. Na Vánoce pomáhala péct cukroví a strojila stromeček. Tehdy už věděla, že musí umřít. Srdce sláblo, lékaři si nevěděli rady. 18. ledna 1903 byla Janáčkova vrcholná opera právě dokončena. Sedl doma ke klavíru a hrál. Když se Olince trochu ulevilo, diktovala hospodyni, jaký chce pohřeb. V bytě na Klášterním náměstí panoval zmatek. Přesto, že venku měli všichni na sobě zimníky, okna byla otevřena. Olga necítila chlad. Umírala. Byl čtvrtek, půl sedmé večer, 26. února 1903. Za necelých 7 let po tragických událostech na Klášterním náměstí, se Leoš se Zdenkou přestěhovali do Haberlerovy ulice (dnešní Smetanova), do domku za varhanickou školou. Skladatel musel unést mnoho životních ran, a přesto stále tvořil. Kdoví, jestli za každou notou, kterou napsal, není kus bolesti.

❹

❺

❻

❶ *Leoš Janáček v roce 1914.*
❷ *Olga Janáčková v r. 1899.*
❸ *Pohlednice z r. 1903 – byt Zdenky a Leoše Janáčkových.*
❹ *Leoš Janáček v r. 1882.*
❺ *Leoš Janáček v r. 1904.*
❻ *Dcera Olinka v r. 1892.*
❼ *Syn Vladimír v r. 1890.*
❽ *Zdenka Janáčková v r. 1880.*
❾ *Zdenka Janáčková v r. 1885.*

❽

❾

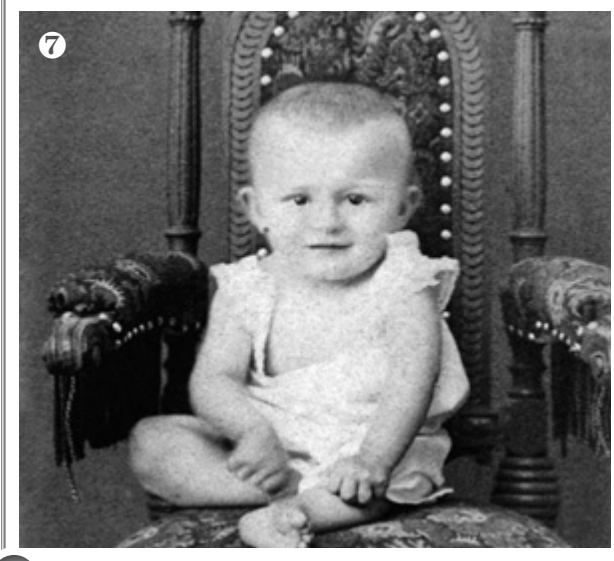

❼

ZAJÍMAVOSTI

- Leoš Janáček přišel z Hukvald do Brna ve svých 11 letech.
- Ze zásady nikdy nejezdil elektrikou, protože městská doprava v Brně byla v německých rukách.
- Domek na dvoře za varhanickou školou v dnešní Smetanově ulici, ve kterém žil Janáček se Zdenkou a jejich hospodyní Marií Stejskalovou, nechal postavit ze starých opuštěných nepotřebných koníren. Ke stěhování do nového domku došlo v červenci roku 1910.
- Zdenka Janáčková měla mladšího bratra, který se také jmenoval Leoš. Byl dvorním radou ve Vídni, kde se 28. 8. 1919 oženil s Josefou Marschinovou.
- Paní Zdenka svého manžela přežila o 10 let. V domku za varhanickou školou dožila se svou hospodyní až do své smrti. Byla vynikající kuchařka.

KALENDÁRIUM

SYLVA LACINOVÁ (*6. 3. 1923 Brno – † 20. 1. 2019 Brno), nejvýznamnější brněnská sochařka, autorka mnoha monumentálních plastik a realizací v architektuře. Paní Sylva byla velmi přátelská, křehká a mimořádně nadaná dáma. Jejím profesorem byl Vincenc Makovský, který když Sylvu poprvé spatřil, řekl: „Ale já nemám rád ženský!“ Dílo Sylvy Lacinové je nepřehlédnutelnou součástí brněnských ulic. Je autorkou busty Viktora Kaplana v Údolní, pamětní desky Petra Bezruče na budově pošty v Nádražní, Česající se dívky v parku na Kolišti, sousoší Pohostinnost u hotelu International a dlouhé řady dalších děl, kolem kterých denně chodí stovky Brňanů. Sylva Lacinová je držitelkou mnoha poct a vyznamenání, v roce 1996 obdržela Cenu města Brna. Narodila se a zemřela v Lerchově 36, v domě, který postavil její táta.

BOHUMIL HRABAL (*28. 3. 1914 Brno – † 3. 2. 1997 Praha), nejznámější spisovatel moderní československé literatury 20. stol. Narodil se v malém židenickém domku, do kterého se později za svých studentských let rád vracel k babičce, u které si mohl dělat, co chtěl. Za svůj život vystřídal řadu zaměstnání. Byl dělníkem a později výpravčím u Československé dráhy, dělníkem ve Sběrných surovinách a také v kladenských železárnách, obchodním zástupcem, kulisákem v Divadle S. K. Neumanna… V roce 1962 se stal spisovatelem na volné noze. Jeho nejslavnější díla byla zfilmována. Měl rád kočky, plzeňské pivo a manželku Elišku, které říkal „Pipsi.“ Je držitelem mnoha poct a vyznamenání. V nymburském pivovaru a v Praze má pamětní desku, v Brně na rodném domě také, ovšem ve výšce, kam dočůrá pes. Tak si to Bohumil přál.

Římské náměstí v roce 1907

STŘÍBRNÉ SETKÁNÍ

To byly staré dobré stříbrné časy

Helena Muchová

Na únorový Sraz přátel Stříbrného Brna jsem si zkrátil cestu přes náměstí, které vlastně neexistuje. Život na něm se zastavil už před mnoha lety, přibližně třetinu tohoto prostranství dnes zabírá jakési podivné parkoviště obehnané řetězy a nejen po setmění, aby se tudy člověk bál projít. Jako kluk jsem sem chodíval před Vánocemi kupovat s otcem kapra. Kádě uprostřed plácku byly plné šupinatých krasavců a já jsem nevěděl, kterého vybrat. Na tomto tajemném náměstí jsem si nejednou připadal jako Mirek Dušín z Rychlých šípů. Před mnoha a mnoha lety se zde konávaly oblíbené tzv. houbové trhy, kdy velké hřiby se prodávaly za 4 Kč/kilo, malé 5 Kč/kilo, přebírané 6Kč/kilo… Bývala zde velká pekárna, restaurace U dobrých kamarádů, kavárna Hugo Bulky a další zajímavé podniky. Přibližně od 13. stol. zde žili převážně brněnští Židé, kteří do města mohli vstupovat pouze nedalekou Židovskou branou. Na náměstí byla škola, stará židovská synagoga, odehrával se tu veškerý veřejný život. Na místě zbořené synagogy dnes stojí kostel sv. Maří Magdaleny. Na přilehlých parcelách (za kostelem) původních městských domů byl klášter s malou nemocnicí, lékárnou a velmi cennou knihovnou. V roce 1786 byl klášter císařem Josefem II. zrušen, budovy poté sloužily vojenským účelům a kostel se stal farním. Socha sv. Floriána z boku kostela směrem k náměstí chátrá, stejně jako zdi lemující kostel až na náměstí. Tyto zdi byly sice nedávno nehezky provizorně „podepřeny“, ovšem ze střechy občas spadne taška. Zdi na náměstí jsou posprejované, čím dál víc popraskané, nesourodé… Oficiální název místa, o kterém je řeč, tedy Římské náměstí, Římský plácek, zmizel v roce 1867. Od té doby se celá ulička od Masarykovy po Josefskou jmenuje Františkánská (Franziskanergasse). Proč tehdy Římské náměstí? Zřejmě proto, že tento krásný labyrint tehdy připomínal romantické římské uličky. Ale kdo ví? Abych nezapomněl a nebyl jen nostalgicky negativní, na setkání mezi nás přišla praneteř geniálního malíře Alfonse Muchy paní Helena Muchová, která žije v Brně a s rodinou Alfonse Muchy je stále v kontaktu. O tom ale zase příště, třeba 2. 3. v Živé vodě!

Brněnská NEJ

Nejstarší drogerií v Brně, která neustále funguje na stejném místě, je drogerie v ulici Orlí 7. Původní koncesi firma získala od 7. ledna 1875 jako obchod s drogistickým zbožím, chemikáliemi, rozšířený o prodej jedů a látek určených za léčebné prostředky. Majitelem drogerie a také domu v Orlí 7 (tehdy Adlergasse) byl Antonín Linka (1850 – 1929), který ve svém domě nad drogerií bydlel. Jeho společníkem byl Karel Rosola (1852 – 1903), jehož manželka Justine, se po rozvodu s ním provdala za brněnského starostu Augusta Wiesera. Manželkou Antonína Linky byla Růžena Linková. Narodily se jim čtyři děti – Antonín, Karel, Marie a Leopold. Vchod do drogerie „Linka a Rosola“ byl tehdy z boční strany domu, směřoval směrem k dnešní Masarykově tř. Současný

dům v Orlí 7 je včleněn do řady a v tamní drogerii se těší na vaši milou návštěvu.

Tehdy znal Zorku každý, kdo si však na ni vzpomene dnes?

Matka Ludmila s Lídou a Zorkou (vlevo).

Krásná Zorka.

Zorka Janů, vlastním jménem Zora Babková (1921 – 1946) se narodila ve Štěchovicích, kde byli její rodiče právě na dovolené. Byla mladší sestrou Lídy Baarové a byla mnohem krásnější a talentovanější. Zároveň však byla mnohem křehčí a zranitelnější. Milovala divadlo a toužila po velké lásce. Byla skvělou herečkou, trpěla však depresemi a pocity zbytečného sebepodceňování. Coby 12letá hrála ve svém prvním filmu Madla z cihelny (1933) po boku své sestry Lídy, která v této komedii ztvárnila hl. roli. Ke svým budoucím kolegům (Antonie Nedošinská, Hugo Haas, Světla Svozilová, Helena Bušová…) tehdy Zorka jen zbožně vzhlížela. Zorčiny psychické problémy se postupně zhoršovaly, trpěla bolestmi hlavy a zároveň držela drastické diety. Na konci roku 1940 odjela do nervového sanatoria ve Vráži u Písku, kde si zapisovala každý den své pocity do deníku. Pobyla zde však jen 2 měsíce. Vrátila se domů, začala hrát opět divadlo, a také si zahrála po boku Vlasty Buriana v komedii „Když Burian prášil.“ Tehdy hrála jeho dceru Karlu. Když se Zorka v roce 1940 zúčastnila tzv. „Filmových žní“ ve Zlíně, navštívila také Brno. Křehká Zorka se nemohla dočkat konce války. Po válce se ale na Zorku začalo hledět jako na „sestru té zrádkyně.“ Dveře do divadla jí zavřel mj. Václav Vydra st., který jí řekl, že mezi české herce už nepatří! Nikdo z kolegů se Zorky tehdy nezastal. Otočila se a šla domů, kde žila už jen se svým invalidním otcem. Sestra Lída byla ve vězení, matka v říjnu 1945 zemřela na mrtvici při výsleších. Zorka byla na pokraji svých sil. Po koupeli vyskočila z okna rodinné vily na pískovcové schody. Zemřela při převozu do nemocnice. Zorce bylo teprve 25 let a zůstalo po ní 13 filmových rolí.

Zorka s Lídou - rok 1940.

Káva pražená s láskou a porozuměním

Kavárna a pražírna

CAFFÉ del Saggio

- vždy čerstvě pražená káva z nejlepších plantáží světa
- jednodruhové kávy (100% arabica) i vyvážené směsi
- zážitkové degustace kávy
- kávové speciality od mistrů
- prvotřídní moravská vína, domácí dortíky a další vybrané lahůdky
- jedinečné kávy pro restaurace a kavárny

Helceletova 2
Brno-Masarykova čtvrť
po–pá: 15–22 h
so–ne: 14–22 h
tel.: 543 217 400
www.saggio.cz

Sloupek o kávě

Silnou či slabou?

Pavel Kosta
kavárník, pražírník a degustátor kávy

Espresso, káva z moka konvičky nebo překapávaná? Každá příprava obsahuje jiné množství kofeinu a intenzitu chuti. Důležitý je druh kávy. Robusta, použitá při výrobě levných směsí či rozpustných káv a kapslí, obsahuje mnohem více kofeinu, než arabica. Avšak výrazná chuť nemusí znamenat silnější kávu. Hraje roli především čerstvost, tedy doba od upražení zrn, jejich druh a chuťová rozmanitost a také typ pražení. Čím déle kávu louhujeme, tím více kofeinu se uvolní. Dlouho filtrované kávy obsahují více kofeinu a také terpenu, zvyšující hladinu cholesterolu. Za nimi je příprava v kafetiéře a džezva, nejlépe s malým množstvím kofeinu vychází espresso. Největší účinek je na lačno a po přidání cukru pozitivně působí na paměť a pozornost. Vychutnejte si šálek skvělé kávy a dětem dopřejte raději ovocnou limonádu než kolovou s velkým obsahem kofeinu.

ÚHEL POHLEDU ALEŠE SVOBODY A PETRA KŘÍŽE

STŘÍDÁNÍ BRNĚNSKÝCH POHOSTINSKÝCH ZAŘÍZENÍ

Exkluzivní fotografie kavárny a hotelu Slavia.

Současná intenzita střídání brněnských pohostinských zařízení je způsobena kromě všudypřítomné hektičnosti také mnoha dalšími faktory, jako například extrémní konkurencí, rostoucími nároky hostů, ekonomickými faktory či jistou nedůvěrou majitelů domů, kteří v poslední době uzavírají s provozovateli podniků v těchto domech se nacházejících mnohdy pouze jednoroční nájemní smlouvy, které po roce nejsou z nejrůznějších důvodů prodlouženy. A často k tomuto neprodloužení nájemních smluv nedochází proto, že by byl snad daný podnik nekvalitní. Tudíž ani nelze bezmezně používat úsloví o oddělování zrn od plev. Vedle podniků s opravdu jepičím životem však existuje i mnoho stálic brněnského pohostinství. K těm nejstarším se v historickém jádru řadí následující podniky (pozn. redakce: v závorce za daným podnikem je uveden rok jeho vzniku): Baroko (kolem roku 1900), Grandhotel (1870), International (1962), Metro (1937), Padowetz (1839), Pod radničním kolem (zřejmě v roce 1970), Slavia (1893), Stopkova pivnice (1910), Špalíček (kolem roku 1970), U zlatého meče (kolem roku 1950), Varna (kolem roku 1970). Je však nutné zároveň dodat, že několik z výše uvedených podniků (např. Baroko a Padowetz) mělo po jistou dobu přerušen svůj provoz. Z porevolučních podniků je nejstarší Zemanova cukrárna a kavárna, která otevřela roku 1990, nicméně navazuje na Sedláčkovu cukrárnu z roku 1905, respektive na cukrárnu Na Josefské, jak se tento podnik začal nazývat od roku 1948 po jeho znárodnění komunisty. Kromě tohoto podniku existuje nyní v historickém jádru dalších přibližně sedmdesát podniků starších deseti let. I přes toto nemalé množství brněnských „veteránů“ však bohužel platí, že se velká část podniků nedočká pěti let své existence. Tato „nestálost“ se zřetelněji ukazuje v porovnání s historií. Ještě před sto lety bývalo častým pravidlem, že existence podniku byla úzce propojena s životem jeho provozovatele. Některé podniky se dokonce dědily z generace na generaci. Zajímavé je v této souvislosti rovněž srovnání množství podniků v historickém jádru Brna v minulosti a dnes. Brněnský kronikář Leopold Masur ve své práci „Z dějin hostinských živností v Brně“ mimo jiné uvádí, že v roce 1789 bylo celkem 74 měšťanů, kteří byli oprávněni k výčepu, což v porovnání s dnešními téměř 300 pohostinskými zařízeními není mnoho, a to zvláště s přihlédnutím k tomu, že bylo v historickém jádru v té době daleko více domů, než je tomu dnes…

BRNORESTAURANT
Průvodce brněnskou gastronomií...
www.brnorestaurant.cz

Kaffee Grand Hotel

Hotel Padowetz se zahrádkou naproti

STŘECHY OD KŮLNY AŽ PO STODOLU
PERGOLY, CHATY, VAZNÍKOVÉ KONSTRUKCE, ZASTŘEŠENÍ
H.R. WOOD
HR WOOD, Žatčany 43, 664 53 Žatčany
Tel.: 731 320 276 • hrwood@hrwood.cz • www.hrwood.cz

ÚTULNÁ VINOTÉKA
U TEREZKY
• Nabízíme sudová a lahvová vína od moravských vinařů.
• Milá šenkýřka Terezka se na vás těší!
Nežli bude jaro venku, pojďme si dát vína sklenku.
Grohova 17, Brno • Otevřeno každý den
Najdete nás na facebooku: facebook.cz/prodejvinasdegustaci

CO SE CHYSTÁ NEJEN V BRNĚ

Mezinárodní festival divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER

Mezinárodní festival divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER se blíží! Jubilejní 30. ročník tohoto festivalu, který je pořádán Divadelní fakultou Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, se uskuteční od 31. 3. - 4. 4. 2020!

Součástí festivalu bude Open Air Stage, která bude stát 31. 3. 2020 na Moravském náměstí u sochy Jošta Lucemburského.

Festival je místem pro setkávání nejrůznějších divadelních kultur, postupů a zkušeností. Účastníky jsou především mladí talentovaní divadelníci z celého světa, divadelní profesionálové a v neposlední řadě všichni lidé se zájmem o současnou uměleckou tvorbu.

Festival vzniká za finanční podpory města Brna a Mezinárodního visegrádského fondu. Více informací o festivalu naleznete na www.encounter.cz.

LABYRINT POD ZELŇÁKEM. Jen několik měst v České republice se může pochlubit tak výjimečným fenoménem, jako je rozsáhlý labyrint podzemních chodeb, tunelů, štol, krypt a sklepů. **Navštivte hluboké podzemní prostory Labyrintu pod Zelným trhem, kde na vás čekají tajemná zákoutí středověkých chodeb a sklepů.** Prohlídková trasa počítá s odvážnými objevovateli skrytých podzemních světů a nabídne mnohá překvapení včetně pravého historického pranýře! **Labyrintem vás ve skupinách (min. 5 osob, max. 25 osob) provedou zkušení průvodci každých 60 minut. Vstup do Labyrintu je ze Zelného trhu č. 21 od úterý do neděle 9 – 18 hodin.** V pondělí je zavřeno! Pro velký zájem je dobré rezervovat vstupenky předem.

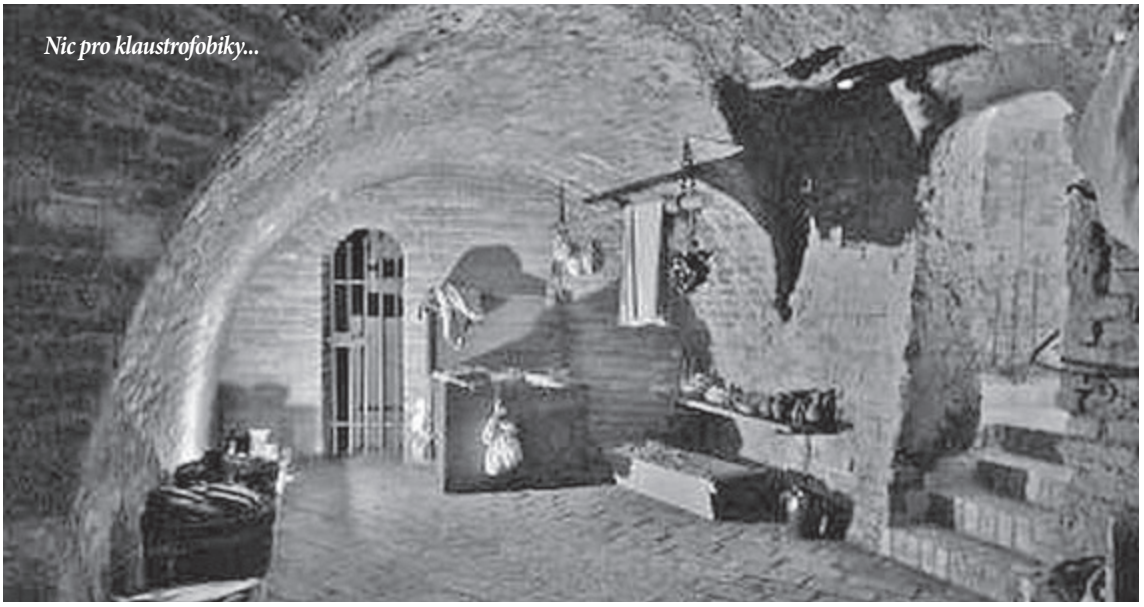

PRVOREPUBLIKOVÉ SLADKÉ MÁMENÍ

Žloutkové věnečky se smetanou

Obyčejné žloutkové věnečky prořízneme a potáhneme bílým fondantem ochutněným rumem a necháme řádně oschnouti. Po vychlazení naplníme je hezky vysoko šlehanou smetanou, smíchanou s vanilkovým žloutkovým krémem.

CUKRÁŘSTVÍ
MARTINÁK
Nejlepší zákusky a dorty
Veveří 14, Brno
tel.: 541 211 372
Libušina třída 19
Brno-Kohoutovice
tel. 601 522 397

Klobouky Dantes
Slaví s námi celý svět, jsme tu pro vás 15 let!
15 let = sleva 15%!
Adresa: Náměstí Svobody v pasáži Omega, Brno
Otevřeno: pondělí až pátek 9–19 hodin, sobota 9–14 hodin
Sledujte nás na
www.kloboukovyklub.cz

PÍŠEME NA POKRAČOVÁNÍ

Rudolf Těsnohlídek

Nikdy nepublikované autentické vzpomínky MUDr. Milana Navrátila, syna Rudolfa Těsnohlídka.

RUDOLF TĚSNOHLÍDEK (1882–1928)

V poledne jsme na verandě obědvávali a většinou to býval králík. Měl jsem tehdy rád králičí hlavu a tak jsem ji také vždycky dostal v polévce. Tatíček otvíral lebku a dával mně mozeček, že prý jej nejvíc potřebuji. Měl pravdu, ještě teď po té sedmdesátce jsem nezmoudřel. Odpoledne jsme chodívali na rodinné procházky, nejčastěji do Kozího žlebu, nyní Těsnohlídkova údolí. Tam jsem chodíval nejraději, protože se tam mockrát přeskakuje potok. Chodívali jsme tam nejčastěji kolem myslivny LB, kde je nyní památník Janáčkův, dále cestou kolem pomníku nalezené Lidušky a přišlo se do Ráje. Této cesty se týkají dvě otcovy básně ze sbírky Den: Jitřní cesta a Smrt jedle. Někdy jsme nescházeli do Těsnohlídkova údolí a pokračovali jsme po hřebenu kolem Rájíčku, což byla čtvercová seč, kde rostly nízké smrky. Uprostřed stál veliký, červeně kvetoucí kaštan, jako jabloň v ráji. Bílovičtí „nezvedenci" pod ním udělali lavičku, která bývala naším cílem, když jsme tu hrávali na plíženou. Cesta pokračovala na Krásnou vyhlídku, která je již zarostlá. Té se týká písnička Bílovických nezvedenců: V Bílovicích nad tím Plazem. Asi dvakrát v roce jsme chodívali velikou procházku pro nás děti a to na Šumberu. Tam nám otec vypravoval pohádku o panu Šumberovi, loupežívém rytíři, který prý tam měl hrad.

(Pokračování příště)

Hádanka pro fajnšmekry

Víte, na kterém domě je tato kamenná rakouská orlice? Hostinec, který v těchto místech stával, si velmi oblíbil císař Josef II. Právě on povolil císařský symbol nad vstup umístit. Tato orlice dala v roce 1824 své jméno ulici, ve které dnešní dům stojí.

Volejte nebo pište na 777 122 009.

SLAVNÉ BRNĚNSKÉ DÁMY

Velká hvězda němého filmu

Máňa Ženíšková

Theodor Pištěk, manžel

Jan Pištěk, tchán

Theodor Pištěk, syn

Marie Barbora Antonie Ženíšková (1909 – 1982) se narodila do významné rodiny, kdy jejím dědečkem byl slavný malíř František Ženíšek, podílející se např. na výzdobě pražského Národního divadla, otec Julius Ženíšek byl zakladatelem a ředitelem společnosti Ford Motor Company, její čtyři sestry (Erna, Jana, Anna a Ludmila) se proslavily ve filmu. Už na Vyšší dívčí škole se přátelila s budoucí filmovou hvězdou evropského formátu Anny Ondrákovou, navštěvovala kavárny a patřila k tzv. lepší společnosti. Hrála závodně házenou, ráda tančila a chodila do biografu. Máňa (tak jí později všichni říkali) byla velmi pohledná a vyvinutá dívka s velkýma očima. Patřila k hvězdám němého filmu. 19. 3. 1930 se provdala za vynikajícího herce Theodora Pištěka (1895 – 1960). Přestože se těšila u publika velké oblibě, kvůli hlasovým dispozicím a mateřským povinnostem ukončila hereckou kariéru a věnovala se svým dětem (syn Theodor a dcera Anna) a manželovi, se kterým žila ve výjimečně šťastném a spokojeném manželství. Se svým manželem velmi ráda navštěvovala Brno, kde byl kdysi jeho táta Jan Pištěk prvním ředitelem Národního divadla. Těsně před svou smrtí ještě zavzpomínala na své začátky v dokumentárním snímku Díky, pane Kříženecký. Máňa Ženíšková Pištěková zemřela v Praze v úplném zapomenutí. Svého milovaného manžela Theodora přežila o 22 let.

Studená kuchyně
Petra Marcová
Chlebíčky, minichlebíčky, jednohubky, kanapky, předkrmy, obložené mísy a talíře, bagety, saláty.
Adresa: Přemyslovo nám. 8 Brno-Slatina
Tel.: 603 269 611
Otevřeno: po, út, st 6–14 h čt, pá 6–16 h, so 8–9.30 h
www.lahudka-brno.cz
LAHŮDKA

Zlatnictví Marcela Lurská
Opravy zlatých a stříbrných šperků
Zakázková výroba
Rytecké práce
Adresa: Veveří 32, Brno • Tel.: 777 687 109
Otevřeno: po 10–17 h, út–čt: 10–16 h, pá zavřeno
www.zlatnictvi-lurska.cz

Kleiner www.levnesporaky.cz
PRODEJ NÁHRADNÍCH DÍLŮ
na spotřebiče: Mora, Gorenje, Karma, Electrolux, Mora-Top, Kvart-cz...
SERVIS DOMÁCÍCH SPOTŘEBIČŮ
značek: Mora, Electrolux, Gorenje, Karma, Kvart-cz, Mora-Top
Provádíme servis, sporáků, pečicích trub, varných desek plynových i elektrických, praček, myček, průtokových ohřívačů vody, plynových topidel.
provozovna:
Kleiner Brno, spol. s r.o.
Košinova 10, Brno Kr. Pole
tel: 549 210 297–8
Otevírací hodiny:
Po–Pá 8.00–16.00 hod.
www.levnesporaky.cz

PERLIČKA NA ZÁVĚR

Gentleman T. G. M. vždy vykal

Víte, že ve 20. letech minulého století bylo tykání rozšířené mnohem méně než dnes? To, že se T. G. Masaryk téměř s nikým neoslovoval důvěrným „ty" – podle jeho tajemníka Antonína Schenka si kromě členů rodiny v té době tykal jen s bývalým spolužákem Jakubem Všetečkou a básníkem Josefem Svatoplukem Macharem – byl tak trochu projev jeho samotaření, přesněji řečeno odstupu od okolí.

Příští číslo vyjde 1. dubna 2020

Tyto noviny jinde než v Brně neseženete

TAK TO MÁ BÝT

Dobrá cukrárna (Tutti Frutti) + dobré noviny = Mendlovo nám. 18.

Zákaznící
vás nevšímavě míjejí?
SKUTEČNĚ účinná inzerce
777 122 009

Vtip

„To tak ještě, objímat se s kuchařkou! Proč neobjímáš mne?"
„Na tebe mi nestačí ruce, moje drahá."

BRNĚNŠTÍ MILÁČCI

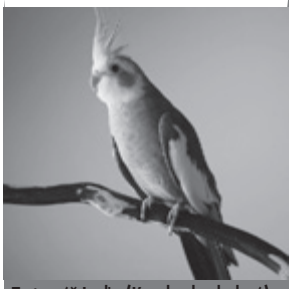

To je náš Laďa (Korela chocholatá), který nezavře zobák ani v noci. Lukáš z bástru.

Mýdlo s jelenem a drogerie na Orlí jsou s vámi více než 100 let!
JELEN

DAMODARA®
Natural Foods & Sweets
Nežli míti pocit hladu, dej si radši naše
LADU
Jde o tradiční avšak neotřelou sladkost z cizrny. Specialitou našeho ladu je, že je slazeno karamelem z třtinového cukru z naší kuchyně a samozřejmě neobsahuje žádný lepek ani laktózu.
www.damodara.cz
VEGAN BEZ LEPKU BEZ KARMY BEZ GMO RUČNÍ VÝROBA
facebook.com/damodara.cz